

“निर्वेदावेगदैश्वर्यममदण्डता औद्योगोहौ
विबोधः
संप्रापसारगन्वा मरणमलसतामर्षनिद्रा-
वह्न्याः ॥
औत्सुक्योन्मादशङ्काः स्मृतिमतिचङ्चिता
आधिसचावलम्बा
दृष्टांश्चाविधादाः सङ्घतिचपलताम्बानिचिन्ता
वितर्काः ॥”
एतेषां लक्षणादिकं तत्रैव विशेषतो द्रष्टव्यम् ॥
चि, वाभिचारविश्रुतः । (समागम्युतः । यथा,
कथाचरितुवागरे । १५ । ५५ ।
“जन्मापि मन्त्रितास्मातिरक्षाकं यावन्था
भवेत् ।
स्वामिर्भवनायाच भवेम वाभिचारिणः ॥”
अनिव्यः । आगमापायी । यथा, भागवते ।
११ । ३ । ३८ ।
“नात्मा ज्ञानं न मरिच्यति नैधतेऽसौ
न चोयते सवनविद्वाभिचारिणां हि ॥”
वाय, क इति । इति कविकल्पद्रुमः । (पुरा-
पर०-वक०-सेट् ।) अन्तःस्थादियुक्तः । क,
वाययति । इति प्रेरणे । इति दुर्गादायः ॥
वाय, न गतौ । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-
उभ०-वक०-सेट् ।) न, वायति वायते । इति
दुर्गादायः ॥
वाय, त क गतौ । आगे । इति कविकल्पद्रुमः ।
(अदन्तपुरा०-पर०-वक०-सेट् ।) वाययति ।
इति दुर्गादायः ॥
वायं, ज्ञी, (वाय गतौ + अच् ।) ज्ञात्वाद्वाद्वा-
ख्यानम् । यथा,—
“जयं धर्मं भाटवन्धुपुत्रशत्रुकलकलाः ।
मरणं धर्मकर्मव्याप्या द्वादशराजयः ॥”
इति ज्योतिष्कालम् ॥
(वायति गच्छतीति । वाय गतौ + अच् । नन्दरे,
चि । यथा, मनुः । १ । १६ ।
“स्वस्माभ्यो नृत्तिमात्राभ्यः संभवत्यव्याद-
वयम् ॥”
वाय, पुं, (वि + इ + अच् ।) अर्थस्वापगमः ।
वितयसुतुवर्गः । इति शब्दरत्नावली । खरप्
इति प्रारम्भभावा । (यथा, मनुः । ६ । ११ ।
“अर्थेण संयत्ते जेनां वाये जैव त्रिवीजयेत् ॥”
ज्ञातः । यथा, भागवते । ४ । १ । ४६ ।
“तामिसौ वे भगवतो हरेर्वापि विहागौ ।
आरवात्राय न हवः लज्जां यदुल्लङ्घयौ ॥”
प्रतिज्ञातः । दानम् । यथा, रघुः । १२ । २३ ।
“आत्मानं सुतये तस्मात् एकमेववायेन यः ॥”
उद्धतिचारगतवर्षविशेषः । यथा, उद्ध-
वंहितायाम् । ८ । ३६ ।
“पञ्चमं वायसुशक्ति शोभनं
मन्त्रप्रवक्तुस्तथाज्जुलम् ॥”
नामविशेषः । यथा, महाभारते । १ । ५७ । १६ ।
“अमादतः कामतकः सुषेको मानसो वायः ॥”
वायितः, चि, (वाय + क्तः ।) ज्ञतवायः । वाय-

शब्दादितप्रत्ययेन वायधातोः क्तप्रत्ययेन वा
नियमम् ॥
वायी, [व] चि, (वायोऽस्यास्तीति । वाय +
इनिः ।) वाययुक्तः । यथा,—
“त्रयिषं परिमितमधिकवायिनं जनमाज्जुली-
जुयते ।
जीवाश्चलमिव धीनस्तनजघनावाः जुली-
नावाः ॥”
इत्युद्भटः ॥
वायं, चि, (विगतोऽर्थो यस्मात् ।) निरर्थकम् ।
तत्पर्यायः । मोक्षम् २ विपन्नम् ३ । इति
जटाधरः । (यथा, कुमारः । ३ । ७५ ।
“श्रीलाक्षापि पितुश्चिह्नरसोऽभिभावं
वायं समर्थं ललितं वपुरात्मनश्च ॥”
वालीकं, ज्ञी, (विशेषेण अलतीति । वि + अल +
“अलीकादयश्च ॥” उभा० ४ । २५ । इति
कौक्यप्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।) पीडार्थः ।
इत्यमरः । गतिविपर्ययः । कामजापराधः ।
इति तट्टीकायां भरतः । यथा,—
“जयं नैव विजानाति परेषापन्नतं कश्चित् ।
जयश्च संकरेदेतदस्यश्च न जल्पति ॥
वालीकेषु निवृत्तो यः पर्येति ज्ञतनिश्चयः ।
निव्यश्च धृतिमान् कश्चित् परोक्षेऽपि न च
चिपेत् ॥
जटुकायेऽभिगच्छेत अपत्यार्थं स्वकां स्त्रियम् ।
इदंशास्तु नरा भजे मम कर्मपरायणाः ॥”
इति वाराहे शोनिगर्भमोक्षजन्ममाध्यायः ॥
अप्रियम् । (यथा, महाभारते । ३ । ६ । ६ ।
“न हि तेन मम आत्मा सुखममपि किञ्चन ।
वालीकं ज्ञतपूर्वं वै प्राप्नोमि तदुद्दिना ॥”
अकार्यम् । वैलम्बम् । इति मेदिनी । (यथा,
किराति । ३ । १६ ।
“यस्मिन्ननेन्यैश्च ज्ञतवालीकः
पराभवं प्राप्त इवान्तकोऽपि ।
धुन्वन्धुः कस्य रणे न जुग्येत्
मनो भयैकप्रवर्गं च भीष्मः ॥”
अपराधः । इति हेमचन्द्रः । (यथा, शिशु-
प्राज्ञवै । ६ । ८५ ।
“सुदृष्टः सरसवालीकतप्त-
सरवा छिद्यतः सवौवनोद्गा ॥”
प्रतारणा । इति हलायुधः । (दुःखम् । इति
वैजयन्ती । यथा, कुमारः । ३ । २५ ।
“दिग् दक्षिणा गन्धर्वं सुखेन
वालीकनिवासमिवोत्सवस्य ॥”
तद्वति, चि । (यथा, भागवते । ८ । २२ । २ ।
“अनुत्तमः शोक भवान् ममेतिरितं
वचो वालीकं सुरवर्षे मन्थते ।
करोत्युतं तत्र भवेत् प्रसन्नं
पदं हृतीयं ज्ञत शीर्षं मे निजम् ॥”
वालीकः, पुं, (वि + अल पर्याप्तौ + कौक्यम् ।)
नामदः । इति मेदिनी । तत्पर्यायः । विद्वगः २
वद्वगः ३ कामकेषिः ४ विद्वगः ५ पीठ-

केलिः ६ पीठमर्दः ७ भङ्गिलः ८ छिदुरः ९
विटः १० । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
वायकलनं, ज्ञी, (वि + अय + कल + क्तुट् ।)
वियोगः । ज्ञीनः । अङ्गस्थान्तरकरणम् ।
वाकिकाटा इति भाषा । यथा,—
“अये वाये लीलावति । मतिमति । इति
सहितान्
विपक्षदार्जिश्चलिनवतिशताष्टादशदश ।
श्रुतोपेतानेतानयुतविद्युतांश्चापि वद मे
यदि वाक्तेर्युक्तिव्यवकलनमार्गेऽसि कुशला ॥”
इति लीलावती ॥
वायकलितः, चि, (वि + अय + कल + क्तः ।)
ज्ञतवायकलनः । वियोगितः । ज्ञीनितः । वाय-
कलने, ज्ञी । यथा । अय सङ्कलितवायकलि-
तयोः करणसूत्रं दृष्टाहम् ।
“कार्यं क्रमानुक्रमतोऽथवाङ्-
योगो यथास्थानकमन्तरं वा ॥”
इति लीलावती ॥
वायच्छिन्नं, चि, (वि + अय + छिद् + क्तः ।)
भिन्नम् । यथा । भिन्नम् वायच्छिन्नं विशेषितम् ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
वायच्छेदः, पुं, (वि + अय + छिद् + क्तुट् ।) वाय-
सुक्तिः । इति हेमचन्द्रः ॥ पृथक्त्वञ्च । (विरामः ।
निवृत्तिः । यथा, भागवते । ४ । २६ । ३२ ।
“जीवस्य न वायच्छेदः स्वाचेतनततिक्रिया ॥”
वायधा, ज्ञी, (वि + अय + धा + “आतक्षोपसर्गं ।
इत्यङ् । टाप् ।) वायधानम् । इत्यमरः ॥
वायधानं, ज्ञी, (वि + अय + धा + क्तुट् ।)
आच्छादनम् । तत्पर्यायः । तिरोधानम् २
अन्तर्हिः ३ अपवारणम् ४ छेदनम् ५ वायधा ६
अन्तर्हि ७ पिधानम् ८ खगनम् ९ । इति
हेमचन्द्रः ॥ वायधिः १० अपिधानम् ११ ।
इति शब्दरत्नावली । (यथा, रघुः । १३ । ३४ ।
“दृष्टिं विमानवायधानमुक्तां
पुनः सहस्रांश्चिपि सन्निधत्ते ॥”
मेदः । यथा, भागवते । ४ । २२ । २७ ।
“परात्मनोर्देववायधानं पुरस्तात्
सन्ने यथा पुनस्तद्विनाशे ॥”
विच्छेदः । यथा, शिशुप्राज्ञवै । ६ । ५१ ।
“वपुरन्वजित् परिरम्भसुख-
वायधानभीकतया न वधूः ॥”
समाप्तिः । यथा, भागवते । ४ । २६ । ७७ ।
“वायध्वं न विन्देत वायधानेन कर्मणाम् ॥”
वायधायकः, चि, (वायधत्वातीति । वि + अय +
धा + क्तुट् ।) वायधानकर्ता । यथा । खर्ग-
कामी यथेत सप्तदशवरा ऋद्धिकामाः सप्त-
सुपावीरमिति वेदे कामिनां कर्तृत्वावगते-
स्तदनुपपत्त्या ऋत्विजाप्राप्तार्थावो न वाय-
धायकः । इति प्राक्चित्तविवेकः ॥
वायधिः, पुं, (वि + अय + धा + “उपसर्गं धोः
किः ।” १ । १६ । २२ । इति किः ।) वायधानम् । इति
शब्दरत्नावली । (यथा, नैषधचरिते । २ । १६ ।